

[Grethe Philip.]

og debattering af problemerne for de vigtigste store områder umiddelbart må forekomme tiltalende.

Det ærede medlem hr. Damsgaard kom for et øjeblik siden med nogle bemærkninger om, at jeg i mit indlæg går i særlig grad havde lagt vægt på de sparebestræbelser, der var foretaget fra statens side i det fremsatte forslag til finanslov, og mente, at befolkningen måske i højere grad ville lægge vægt på udgiftsstigningen. Jeg tvivler ikke på, at befolkningen vil notere sig den faktiske udgiftsstigning, der foreligger, men jeg tror også, at man vil være klar over, at der virkelig er gjort forsøg på at holde igen, og at man vil vurdere det. Jeg tror, at man rundt omkring nogle steder vil notere det som noget meget smertefuldt, at man må vente endnu nogen tid med at komme igennem med ting, man betragter som fremskridt, men jeg tror altså som sagt, at man vil tage det til sig som netop noget, staten gør for at holde igen på efterspørgselspresset og dermed sanere vor økonomi.

Jeg vil også gerne tilføje en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Damsgaards indlæg i går. Det ærede medlem sagde, at en af de ting, der havde gjort stærkest indtryk på deltagerne i drøftelserne før forliget, var opdagelsen af, hvor langt dansk økonomi var nået ud ad det forkerte spor. Det undrer mig lidt, at overraskelsen kunne være så stor. Jeg synes ellers, at der længe nok, f. eks. i den økonomiske oversigt fra marts 1962, havde været peget på, at vi var ved at komme ind i en ganske uholdbar situation ved at bevilge hinanden så store indkomststigninger. Men måske vi netop i denne overraskelse over situationens alvor ser forklaringen på, at det varede så længe, før oppositionen var til at få i tale om et samarbejde om de nødvendige økonomiske indgreb.

Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Thestrup i, at vi bør afvikle formiddagsordningen i ministerierne. Det er urimelig meget spild af tid og kræfter, der går med til denne ordning, og det er heller ikke praktisk, at mange ministerielle kontorer er mere eller mindre affolkede for den faste stab i formiddagstimerne. Vi må snarest søge over i andre løn- og arbejdsformer, så dette undgås. Hjemkaldelsen til mini-

sterierne af formiddagssekretærer og -fuldmægtige er et skridt i den rigtige retning.

Jeg takker den højtærede socialminister for oplysningen om, at en betænkning om plejehjemmene nu er på trapperne. Jeg vil dog gerne tilføje, at når jeg sagde, jeg håbede på et snarligt udspil fra den højtærede ministers side, tænkte jeg ikke så meget på, at vi skulle se den længe ventede betænkning, som på, om vi ikke kunne forvente også et lovforslag om dette vigtige spørgsmål. Jeg mener, at man måske kunne tænke sig væsentlige forbedringer på dette område, uden at det behøvede at være alt for udgiftskrævende. Jeg tænker særlig på, at et mere effektivt tilsyn med plejehjemmene ville være meget værdifuldt.

Skræppenborg-Nielsen: Efter den svada, jeg fik af den højtærede finansminister for et øjeblik siden, har jeg naturligvis et par bemærkninger at gøre.

Den højtærede finansminister sagde i sine svarbemærkninger, at man måtte betegne den ærede ordfører, hr. Skræppenborg-Nielsens udtalelser om forsvarsudgifterne som grove løjer eller vild demagogi. Jeg vil gerne sige til den højtærede finansminister, at jeg er i hvert fald ikke blevet medlem af det høje ting med det formål at drive løjer og vild demagogi, men jeg er blevet medlem af det høje ting for at sige min mening om tingene, og det vil jeg fortsat have lov til. At så andre her i salen har en anden mening, har jeg aldrig nogen sinde bebrejdet dem, og jeg kan i denne forbindelse henvise til en af de allerførste taler, jeg holdt her i tinget.

Den højtærede finansminister sagde, at socialistisk folkeparti mener, at Danmark kan undvære et militært forsvar. Må jeg sige det sådan: Det glæder mig, at man dog har forstået det. Og må jeg tilføje: det er i hvert fald helt rigtigt forstået.

Den højtærede finansminister sagde videre, at jeg vildledte befolkningen, når jeg søgte at give det udseende af, at det under nogen omstændigheder er muligt at spare alle bevillinger under forsvarsministeriet. Det har jeg aldrig nogen sinde givet udtryk for. Den højtærede finansminister nævnte, at vi ikke kan undvære en hel række civile institutioner, som i øjeblikket er lagt under forsvarsministeriet. Det er jeg helt enig med den højtærede finansminister i, og vi